

Β΄ ΕΡΜΟΥ¹ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝΟΣ².

— ΕΡΜ. Λογισώμεθα, ὦ πορθημεῦ, εἰ δοκεῖ³, ὅποσα μοι ὀφείλεις ἤδη ὅπως μὴ αὐθις ἐρίζωμέν τι περὶ αὐτῶν. — ΧΑΡ. Λογισώμεθα, ὦ Ἐρμῆ, ἄμεινον γὰρ ὀρίσθαι⁴ περὶ αὐτῶν, καὶ ἀπραγμονέστερον. — ΕΡΜ. Ἀγκυραν ἐντεταλαμένω⁵ ἐκόμισα πέντε δραχμῶν⁶. — ΧΑΡ. Πολλοῦ λέγεις. — ΕΡΜ. Νῆ τὸν Αἰδωνέα⁷, τῶν πέντε ὠνησάμην, καὶ τροπωτῆρα δύο ὀβολῶν⁸. — ΧΑΡ. Τίθει πέντε δραχμάς καὶ ὀβολοὺς δύο. — ΕΡΜ. Καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ ἱστίου⁹ πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ κατέβαλον. — ΧΑΡ. Καὶ τούτους προστίθει. — ΕΡΜ. Καὶ κηρὸν ὡς¹⁰ ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεωγότα¹¹, καὶ ἡλους δέ, καὶ καλῶδιον, ἀφ' οὗ τὴν ὑπέραν¹² ἐποίησας, δύο δραχμῶν ἅπαντα. — ΧΑΡ. Εὖγε, ἄξια¹³ ταῦτα ὠνήσω. — ΕΡΜ. Ταῦτά ἐστιν, εἰ μὴ τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν ἐν τῇ λογισμῷ¹⁴. Πότε δ' οὖν ταῦτ' ἀποδώσειν φῆς; — ΧΑΡ. Νῦν μὲν, ὦ Ἐρμῆ, ἀδύνατον· ἦν δὲ λοιμὸς τις, ἡ πόλεμος καταπέμψῃ ἀθρόους τινάς, ἐνέσται¹⁵ τότε ἀποκερδάναι ἐν τῇ πλήθει παραλογιζόμενον τὰ πορθημεῖα¹⁶. — ΕΡΜ. Νῦν οὖν ἐγὼ καθεδοῦμαι¹⁷ τὰ κακίστα εὐχόμενος γενέσθαι, ὥς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολαύοιμοι; — ΧΑΡ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως¹⁸, ὦ Ἐρμῆ· νῦν δ' ὀλίγοι, ὥς ὄρεας, ἀφικνουῦνται ἡμῖν· εἰρήνη γάρ. — ΕΡΜ. Ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνονται¹⁹ ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα²⁰· πλήν ἄλλ' οἱ μὲν παλαιοί, ὦ Χάρων, οἶσθα οἷοι παρεγίνοντο, ἀνδρεῖοι ἅπαντες, αἵματος ἀνάπλεω, καὶ τραυματαῖα οἱ πολλοί· νῦν δὲ ἡ φαρμάκῳ τις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀποθανῶν, ἡ ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἡ ὑπὸ τρυφῆς ἐξώδηκώς²¹ τὴν γαστέρα καὶ τὰ σκέλη, ὠχροὶ γὰρ ἅπαντες, καὶ ἀγενεῖς²², οὐδὲ ὅμοιοι ἐκείνοις· οἱ δὲ πλείστοι αὐτῶν διὰ χρήματα ἡκουσιν ἐπιβουλεύοντες ἀλλήλους ὥς εἰκάσι. — ΧΑΡ. Πάνυ γὰρ περιπόθητά ἐστί ταῦτα. — ΕΡΜ. Οὐκοῦν οὐδ' ἐγὼ δόξαιμι ἂν ἁμαρτάνειν, πικρῶς ἀπαιτῶν τὰ ὀφειλόμενα παρὰ σοῦ.

Γ΄. ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, ὦ κατάρατε, τὰ πορθημεῖα¹. — ΜΕΝ. Βόα, εἰ τοῦτό σοι ἥδιον², ὦ Χάρων. — ΧΑΡ. Ἀπόδος, φημί, ἀνθ' ὧν³ σε διεπορθημευσάμην. — ΜΕΝ. Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος. — ΧΑΡ. Ἔστι δέ τις ὀβολὸν⁴ μὴ ἔχων; — ΜΕΝ. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις, οὐκ οἶδα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω. —

1) Ὁ Ἐρμῆς εἶχε πρὸς τοῖς ἄλλοις τὴν ὑπηρεσίαν νὰ φέρῃ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ᾄδην.

2) Ὁ Χάρων ἦτον ὁ γέρον καπηλάτης, ὅστις διεπόρθημευε τὰς ψυχὰς ἐπὶ τῆς λίμνης Ἀχερουσίας εἰς τὸν ᾄδην. 3) Ἀν ἐγκρίνης. 4) Παρακαίμενος παθητικὸς ἀπαρεμφάτου· νὰ ὀρισθῶσιν ἅπαντ' διὰ πάντα. 5) Ἐκόμισά σοι ἐντεταλαμένω. 6) Διὰ πέντε δραχμάς. Κ. §. 355, δ'.

7) Ὁ Πλούτωνι. 8) 6 ὀβολοὶ ἀποτελοῦσι 1 δραχμὴν. 9) Διὰ τὸ ἱστῖον. Κ. §. 458, ὑπὲρ, 3). 10) Ἀντί: ὥστε. Κ. §. 463, Σ. 447, ὡς 3). 11) Ἀνοίγω. 12) Ἀπλῆ. Τὸ σκαφ. τῆς ἀντένας. Δ. Σ. 13) Ὅσον ἀξίζουσιν. 14) Εἰς τὸν λογαριασμόν. 15) Μέλλον τοῦ ἐννεῖμαι. Δ. Σ. 16) Ἀπατῶν εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν πορθημεῖων.

17) Καθέζομαι. 18) Οὕτως εἶναι. 19) Καλῆτερα νὰ ᾔται οὕτω καὶ ἂν ᾔθελε παρατείνεσθαι. 20) Ἐξοιδαίνω. 21) Ἀνανδροί.

1) Τὴν πληρωμὴν τοῦ πλοῦ, τὰ κακίστατα. 2) Ἀν τοῦτο σὲ φαίνεται νοστιμώτερον.

3) Ἀντί τοῦ ὅτι (τῶν ὑπηρεσιῶν ἔτι). 4) Εἰς τὰ σιῶμα τῶν νεκρῶν ἔθετον οἱ ἀρχαῖοι· ἔγνα ὀβολὸν διὰ νὰ δοθῇ δῆθεν ὡς πορθημεῖα εἰς τὸν Χάρωνα.